

Karl Barth

Hoofdmoment was ook de rede van Karl Barth. De moeiten van politieke verbanning en theologische conflicten hebben hem lichamelijk, noch psychisch verzwakt. Integendeel. Nooit heb ik hem zo fors en vurig gehoord. De zaal dreunde toen hij riep: geen beginselen, ordeningen, alleen Immanuël!

Prins Bernhard en onze aanstaande Koningin hoorden aandachtig mee. Een ogenblik zwijgt alle bezwaar en critiek als de stem van deze koningsheraut daverd. Hij vernietigt om te bouwen.

Dit geldt ook van Niemöller's rede, Donderdagavond, 26 Aug. De zaal was te klein voor de opdringende menigte. Een historisch moment toen na het bruisend Lutherlied de tengere Duitser in de kathederklom. De U=boot=held nu een profeet, eerst, blijkens zijn linkse gestes, verlegen, maar spoedig beheerst, bezielde en door warme ondertoon bezielend. De spijtige herinnering, de nationale rancune, week voor het dankbaar gevoel van het groot gebeuren: in Christus geen Jood of Griek, geen Nederlander of Duitser.

Niemand kan zeggen hoever deze signalen reiken, hoe ze worden ontvangen. Mogelijk barst straks de constructie van deze „World Council" uit elkaar. De medewerkers zelf, juist de grootsten, erkennen hun zwakheid in denken en doen! Maar in één ding aarzelen zij niet: Het koninkrijk van Christus heeft de toekomst. Ook onze raad, dit congres, maakt deel uit van het onweerhoudbaar koningsadvent.